

Bankin

Oddagrein

FYRI 6 árum síðani høvdu vit triggjar bankar og triggjar álvarsamar bankastjórar, ið kappaðust um at siga landsstýrinum og Føroya fólk, hvussu illa tað stóð til.

Í dag hava vit ein banka og smílandi bankastjórar, ið kappast um at siga okkum, hvussu væl tað sendur til.

NÓGV er broytt og vísir hetta, at tær avgerðir, ið javnaðarlandsstýrið tók undir bankakreppuni, vórðu rættar.

BANKAKREPPUR hava sín mekanikk, og tað kann verða eitt sindur torført at greiða frá, hví tú ger, sum tú ger, meðan tingini henda. Bert eftirtíðin kann prógva, um tú gjordi rætt.

Í januar-februar 1993 varð greitt, at kreppan kom at enda við einum stórum banka. Fyri at hesin skuldi verða føroyskur, bleiv bankasamanleggingin framd. Eisini varð greitt, at um hesin skuldi hava álit, so mátti bankin hava kapital - nógvan kapital.

Aftaná á sumri í 1993 at hava niðurmett allar møguligar trygdir m.a. sethús, var so grundarlag fyri at lata bankan fáa endaligu og seinastu „innspræningina“ uppá 1,3 mia. kr.

EINGIN, sum varaði av kreppuni, var í iva um, at tað tá var rætt at geva eina „yvirsdosis“ av peningi, so friður bleiv um bankan. Eingin var heldur í iva um, at bankin reelt fekk eina mia. ov nógv. Hetta hevur, sum árin hava gingið, víst seg at verið so. Stórur partur - onkuntíð tann størsti parturin av yvirskotinum - hevur verið afturfóðar avsetingar ímóti tapi, sum tað so fínt eitur. Stórur partur av hesum pengum er síðani inntøkufóður í landskassaroknskapinum. Hetta er bókstaviliga talað „lænte fjer“ - nevniliga læntar úr danska statskassanum í 1993.

TAD sær út til, at lögtingið vil hava, at manngongdin skal vera so, men sker so ikki tann veruleikan burtur, at ein munandi partur av landskassayvirskotinum er læntur úr Danmark í 1993. Læntur við tí eina endamáli at seta í bankan.

ANNARS eigur javnaðarflokkurin at fegnast um - hóast politiskt dyrkeypt - at tað eydnaðist at varðveita bankaskipanina á føroyskum hondum, og at skipanin aftaná kom so skjótt og væl fyri seg, ikki minst takkað verið dugnaligum starvsfólkum, ið har virka.

Sosialurin

Petra Smith

Hósdagin 4. mars slóknaði Petra Smith, Tróndargøta 35 í Havn. Hon var fødd 9. september 1912, og var 86 ár, nú hon fór. Petra misti mannin, Charles í 1981, hann var í mong ár sýnmaður hjá Tryggingarsambandinum. Børn teirra eru Ella og Tórfinn. Foreldur Petru vóru Ole-vina f. Rubeksen og Tummas hjá Funnings-Jóhannesi, bæði úr Havn. Jóhannes Thomsen, sáli fyrrv., stjóri í Líkningarðnum var einasta systkin hennara. Petra var kent andlit í Havn, hon var á Mjólka-

forsýningini í Tórsgøtu og eisini í H. N. Jakobsens Bókhandli á yngri árum. Hennara sermerkt, fryntliga sinni, nær og hvar tú hittist hana, var hennara vera. Hon fróddist um lívið og gleiddist, tá væl gekst í hond, og hugnaligt, ja lívsjáltandi var hvør lotan, tá tú stókk inn á gólvið í Tróndargøtu 35, frágera frásøguvni hennara gjordi altíð lotuna ljósa. Hóast sorgin var stór, tá Chasles doyði, so hevði hon børnini, ommubørnini og svígabørnini, sum fyltu lív hennara, men missurin av ommusoni-

Petra og Charles Smith

num, Eyðuni, fyri lítlum ári síðani var meira enn hvøkkurin, og ikki er at taka seg aftur í, at lívs-treystið tá fekk smeytin harða. Við sorgblíðni minnst vit Petru Smith, ljósglæm-

una horvnu í býarmyndini. Seinastu lotuna í heiminum sunnukvöldið, áðrenn bóran var borin út í Vesturkirkjuna, var hesin yndisligi sangurin sungin. Yrkjarin er dótturin Ella. jl

Til mammu, ommu og langmamu

Lag: Nú hitar sólin bjarta land og hav

Nú várið nærkast, summarið er nær,
og vakrar blómur spíra víða hvar -
men alt í einum - ljósið bleiv til myrkur,
tí góða mamma, tú ert ikki meir.

Takk fyri alt, tú fyri okkum vart,
í hesum heimi skein títt ljós so bjart -
Títt ljósa lyndi spjaddi bara gleði
so hjartaliga øll tók í tín favn.

Takk fyri allar góðar lotur her.
Ei untist okkum fleir í hesi verð.

Títt trúfesti rakk út um eggar veggir,
tú fremst øll tóni altíð lógu tær.

Hjá okkum allarbesta ommu vart,
tí tykist alt í lotuni so svart,
men vit teg minnst, og vit aldrin gloyma,
tey góðu orð, tú okkum hevur lært.

Vit fara ongantíð at gloyma teg,
men fjálga um tey góðu minnini,
nú vart tú móð og vildi heim at sova -
Far trygg - og Jesuspápi fylgi tær.

Kvøldseta - 1999 ár teirra gomlu

Í kvøld klokkan 19 verður kvøldseta í Tilhaldinum í Tórsgøtu í Havn, har evnið verður: Hvussu gera vit í Tilhaldinum vart við okkum í ár?

Í kvøld klokkan 19 verður skipað fyri kvøldsetu í Tilhaldinum í Gamla Føroya Banka í Tórsgøtu í Havn

Skrá: Wanjia Petersen, leiðari á Tilhaldinum.
Frásøgumaður: Sverri Egholm
Klaver: Rigmor Restorff
Felagssangur: Vit kunnu øll at renna... H.A.D./J.W. /Etlanir býrðsins á eldraðinum í framtíðini. Leivur Hansen, býrðsformaður.
Felagssangur: Ein gomul kista av... H.A.D./R.D. Heilsustøðan hjá teimum eldru 1999. Jógvan Róin, yvirlæknir.
Felagssangur: Í góðum veðri hann dyrgdi... H.A.D./svenskt.

Húsvættini gera vart við seg

Pallmynd sum tær Hanna, Marjun, Solveig, Sonja, Marner, Grethe, Helena og Lina hava samskipað.

1. Tilhaldsvísan hjá (Hanna Weihe).

2. Søgur og eggar upplivingar.

Hugleiðing: »Eg ætli mær...« (Týdd úr danskum W. P.) Sigmundur Hognason í Dali.

Orðaskifti:

»Hvat halda tit, vit í Tilhaldinum skulu leggja serligan dent á í ár?»

Øll hugskot og ynskir eru vælkomín - øll kunnu spyrja - øll kunnu svara - Øll hugskot verða tikið í eftirtektar. Fólk ið dagliga koma í húsið, eru eisini til reiðar at svara. Jákup Lindenskov er skrivari.

Drekkanunnur er at fáa í køkinum og í kjallaranum. Øll eru hjartaliga vælkomín.

